

گرگ عوض نمی شود

سرمقاله

همین جنگ دوازده روزهٔ ۱۴۰۴، اصل اختلاف بر سرِ حقِ «استقلال یک ملت» است. ذات استکباری آمریکا جز تسلیم، چیز دیگری را نمی پذیرد؛ رؤسای جمهور مختلف آمریکا این را می خواستند اما به زبان نمی آوردند؛ رئیس جمهور فعلی به زبان آورد و با صراحت گفت: «باید ایران تسلیم شود.» و به واقع، باطنِ آمریکا را لوداد. جنگِ دوازده روزه فقط یک درگیری نبود؛ یادآوری یک حقیقت بود: این دشمنی ذاتی است و ذات «شیطان بزرگ» تغییرناپذیر است. اگر اساس انقلاب اسلامی برپایه آیه قرآنی لا تُظْلَمُونَ ولا تُظْلَمُونَ است، ذات آمریکا هم دشمنی و جنایت است؛ نه از دشمنی خسته می شود و نه از جنایت خود شرمند و پشیمان. راه همان است که شهید بهشتی فرمود: «ای آمریکا، از ما عصبانی باش و از این عصبانیت بمیر.» ■

من در رأسش بودم! دشمنی دیگر فقط تحریم و بیانیه و حمایت از براندازی نیست؛ عملِ مستقیم و تجاوزِ نظامی هم جزو ابزارهاست. آمریکا از روز اول انقلاب همین راه را رفته؛ از تحریک گروه های تجزیه طلب و تروریستی در غرب و جنوب کشور، تا عصبِ میلیارد هاد دلار دارایی ایران پس از انقلاب؛ از چراغ سبز به صدام برای آغاز جنگ و حمایتِ اطلاعاتی و نظامی اودر تجاوز تا ساقط کردن هواپیمای مسافربری ایران ایر در خلیج فارس - جایی که یک افسرِ آمریکایی ۲۹۰ انسان را با یک موشک کشت و به جای محاکمه، مدال گرفت. مشکلی آمریکا با ما این نیست که چرا ملت شعار «مرگ بر آمریکا» می دهد. مردم شعار می دهند چون آمریکا دشمنی کرده؛ از مرداد ۱۳۳۲ تا بهمن ۱۳۵۷ و از روزِ اولِ پیروزی انقلاب تا

یک رئیس جمهور که نتیجه ساختار حاکمیتِ آمریکا ست. کشوری که فرمانش پیش از تقسیمات دموکرات-جمهوری خواه در دستِ بازیگران دیگری است؛ کارتل های اقتصادی، صنایع اسلحه و نفت و البته لابی صهیونیستی. در چنین سیستمی، رئیس جمهور نه تصمیم گیر نهایی است و نه سیاست گذار کلان؛ هر که بیاید، ناگزیر باید در همان مسیر حرکت کند؛ چه با شعارِ صدور دموکراسی و ادعای حقوق بشر، چه تغییر، چه آمریکا اول. از همین زاویه باید حرف های تازهٔ ترامپ را شنید؛ اودر کاخ سفید گفته: «من در رأس حملهٔ ۲۳ خرداد اسرائیل به ایران بودم؛ کنترل کامل داشتم.» این دیگر تحلیل یا اتهام نیست، اعتراف است. همان چیزی که ایران از روز اول جنگ دوازده روزه می گفت، حالا خود رئیس جمهورشان آن را می پذیرد؛ بله،

یک روز خوشحال بودند که اوبامای رنگین پوست با لبخند و شعارِ تغییر آمده؛ روز دیگر گفتند بایدن اهل تعامل و زمان توافقی است. بعدتر گفتند ترامپ تاجر است؛ این بار فرصت طلاپی معامله و مذاکره است... هر بار هم که ایران از خود آمادگی تعامل نشان داد، آمریکا ذاتش را نشان داد و گره ای باز نشد؛ اما باز پیکان اتهام را سمتِ داخل گرفتند و گفتند چیزی نمانده بود به توافقی برسیم، اگر مرگ بر آمریکا نمی گفتید، اگر فلان خطیب جمعه موضع نمی گرفت، اگر نسبت به جنایات اسرائیل بی تفاوت می بودید، یا اگر فلان آزمایش موشکی را انجام نمی دادید، حالا همه مشکلات حل شده بود. حقیقت اما ساده است: اگر کسی فقط کمی تاریخ خوانده و با سازوکار قدرت در واشنگتن آشنا باشد، می فهمد دشمنی با ایران نه تصمیم

این سند صرفاً برای اطلاع است

سلام و خداقوت. ان شاء الله تعالی با هر چقدر توان که می تونید از کِیان کشور حفاظت کنید. ما به طور کامل از شما حمایت می کنیم در نهایت حق اگر نظام ما بخواهد، ما همه با هم، اول از همه خودم، تفنگ به دستیم؛ هر کجا بخواهد، ما می توانیم وارد بشویم. ما تا لحظه آخر از نظام مان و

از کِیان کشورمان حفاظت میکنیم و شما هم با تمام قدرت در این صحنه حاضر باشید که ان شاء الله آیندگان، ماها را مثل بعضی از گذشتگانی که کشور را ضایع کردند به یاد بیاورند و از خدا می خواهیم که ان شاء الله در این راه مستحکم و قوی باشیم.

پیام صوتی آقای صلاح الدین پورپور، دانشجوی ایرانی، خطاب به نیروهای مسلح ایران

بازی خوانی مجموعه های فرهنگی در شناساندن نقشه دشمن منفعل نباشند

امروز همه باید دشمن را بشناسند. همه باید نقاطی را که دشمن، آماج حمله ی خود قرار میدهد بشناسند؛ همه باید شیوه های دشمن را بشناسند؛ همه باید جایگاه حضور دشمن را بشناسند، مثل جنگ نظامی؛ جنگ نظامی هم همین جور است. شما اگر ندانید دشمن از کجا میخواهد حمله کند، دُور میخورید؛ اگر ندانید هدفش تصرفِ کجا است، بتواند شما را فریب بدهد، دُور میخورید. باید بدانید. در جنگ نرم هم همین جور است؛ باید بدانید دشمن چه کار میخواهد بکند، آماجش کجا است، هدفش چیست و بشناسید روشهای او را؛ این را همه باید بشناسند و مقابله کنند، اقا از همه لازم تر، مجموعه ی هنرمندند، مجموعه ی فرهنگی اند؛ شاعر، نقاش، داستان نویس، سینماگر، معمار؛ اینهایی که در مسائل مختلف فرهنگی هستند، باید بدانند امروز ما در مقابل این غارت دشمن و تاخت و تاز دشمن قرار داریم؛ هم خودشان باید توجه کنند، صحنه را درست درک کنند، هم به دیگران بایستی بنمایانند؛ باید همه را آگاه کنند. منفعل نباید بشوند. امروز خوشبختانه، ما شاعر خوب مؤمن خوش قلبِ معتقد به دین و معتقد به انقلاب کم نداریم. رهبر انقلاب اسلامی؛ ۱۴۰۲/۰۱/۱۶

بنی آدم اعضای یکدیگرند یک ایران، همدل است

برگزاری مراسم گرامیداشت روز سیزدهم آبان، همزمان با روز شهادت حضرت زهرا (ع) در مدرسه قرآن و زندگی شهرستان بیرجند

فرزند ایران عصای دستم بود

پلک های زن از شدت گریه متورم شده، بی تاب است و مدام با خودش حرف می زند. دست هایش را به نشانه عزاتکان می دهد و می گوید: «پلدختر بودیم که هستی به دنیا آمد. هستی فقط ۲۶ سالش بود. شش روز دیگر تولدش بود. دودخترم را ۱۶۱ سال بازحمت و یتیمی بزرگ کردم. خیلی دختر دلسوز و شادی بود. از وقتی خودش را شناخت می گفت مامان می خواهم بروم سر کار و کمکت باشم. دلخوشی من و خواهرش بود. شده بود عصای دستم.» زن بر سینه می کوبد. اشک می ریزد و می گوید: «توی یک شرکت لوازم تحریری مشغول به کار بود. صبح می رفت، عصر خسته برمی گشت. بعد هم شروع می کرد به کمک کردن به من در کارهای خانه. ۲۵ خرداد بود که گفتند خیابان سهروردی را زدند. نفهمیدم خودم را از منزل مان در محله تولید دارو تهران چطور به آنجا رساندم. دخترم نه نظامی بود نه توی آن مغازه تجهیزات سپاه نگهداری می شد. یک دختر زحمتکش که برای زندگی کردن تلاش می کرد. حالا به جای دیدن خنده هایش باید بیایم گلزار شهدای یافت آباد و به این سنگ سفیدزل بزنم.» مادر اسم حکاکی شده دخترش هستی و لیزاده را روی سنگ مزار لمس می کند، انگار که صورت دخترک را نوازش می کند. سیده اعظم الشریعه موسوی